

RECHTSPRAAK

werkneemster/Stichting Kraamzorg de Eilanden

Het getuigt niet van goed werkgeverschap dat werkgeefster werkneemster, lid van de raad van bestuur, niet heeft gehoord alvorens tot schorsing werd besloten. Werkneemster heeft geen faire kans gehad zich te verdedigen en moet weer toegelaten worden tot het werk.

Feiten

Werkneemster is sinds april 2014 in dienst van Stichting Kraamzorg de Eilanden (hierna: KdE). Zij maakt uit hoofde van haar functie onderdeel uit van de raad van bestuur. Artikel 13 lid 1 van de statuten van KdE bepaalt onder meer dat de raad van toezicht bevoegd is de leden van de raad van bestuur te benoemen, te schorsen en te ontslaan. Artikel 19 lid 2 van de statuten van KdE bepaalt onder meer dat de raad van bestuur zodanige aantekening houdt van de vermogenstoestand van KdE dat daaruit te allen tijde haar rechten en verplichtingen kunnen worden gekend. De voorzitter van de raad van toezicht heeft werkneemster op 25 augustus 2018 laten weten dat de financiële situatie bij KdE zo slecht is dat een stevige aansturing nodig is ter voorkoming van een faillissement. Bij brief van 27 augustus 2018 is werkneemster met behoud van loon geschorst tot 12 september 2018. Met ingang van 26 september 2018 is werkneemster opnieuw geschorst. KdE heeft op 1 oktober 2018 een verzoekschrift tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst met werkneemster ingediend. Werkneemster vordert thans in kort geding de aan haar opgelegde schorsing op te heffen. Werkneemster stelt onder meer dat zij eerst gehoord had moeten worden alvorens tot schorsing kon worden overgegaan.

Oordeel

De vraag of een werkgever een werknemer mag schorsen dient te worden beoordeeld in de sleutel van goed werkgeverschap. Of in een concreet geval recht bestaat op (weder)tewerkstelling hangt af van de aard van de dienstbetrekking, de overeengekomen arbeid en de bijzondere omstandigheden van het geval (vgl. HR 12 mei 1989, NJ 1989/801). De voorzieningenrechter past dit toetsingskader ook toe op de vraag of werkneemster geschorst mocht worden zonder eerst te worden gehoord. De voorzieningenrechter beantwoordt deze vraag ontkennend. Naar voorlopig oordeel getuigt het niet van goed werkgeverschap dat werkneemster niet eerst gehoord is. De standpunten van werkneemster komen op voorhand

bepaald niet ongerijmd voor. Of de stellingen van werknemster inderdaad volledig juist zijn en ook zo zwaar mogen wegen als zij in deze procedure naar voren brengt, is niet hetgeen hier ter beoordeling voorligt. Wat hier voorligt, is de vraag of het van goed werkgeverschap getuigt dat KdE deze argumenten niet heeft willen aanhoren en wegen op hun waarde, alvorens tot schorsing van werknemster werd besloten. Die vraag wordt, zoals gezegd, ontkennend beantwoord. Werknemster heeft geen faire kans gehad zich te verdedigen. De voorzieningenrechter kan geen constitutief (declaratoir) vonnis wijzen en dus niet zelf de schorsing opheffen. Volstaan zal worden te bepalen dat KdE werknemster weer toe moet laten tot het werk (feitelijk implicerend het beëindigen van de schorsing), op straffe van verbeurte van een dwangsom.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 05-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:10934

Zaaknummer: C/10/558590 / KG ZA 18-1009

Rechters: W.J. van den Bergh

Advocaten: M.J. Keuss en D. Schuurman

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:628 BW